

Jeg tager et andet Eksempel, der heller ikke er konstrueret. 40 Tdr. Land er sat i Jordskyld til 40,000 Kr. Det er godt 100 Kr. mindre pr. Td. Land i Jordskyld end den før omtalte Jord. Der høstes 17 Fold paa denne Jord, og saa bliver Høsten 291 Tdr., men der skal efter Lovforslaget afleveres 157, tilbage bliver der kun 134 Tdr. Hvis den samme Landmand ikke havde dyrket Sukkerroer paa noget Areal, vilde han, ligeledes med 17 Fold, have høstet 388 Tdr. og skulde aflevere 180 Tdr., vilde altsaa have 208 Tdr. at disponere over. Jeg kunde fortsætte med Eksempler, som jeg har beregnet. Jeg skal blot endnu nævne et Forhold. Jeg tænker mig Jorden vurderet i Jordskyld til 500 Kr. pr. Td. Land — vi har ikke saadan Jord i den Egn, hvor jeg bor, tror jeg, ikke fordi Jorden er bedre end i andre Egne, men fordi Forhold, som jeg nævnedé for vedrørende Sukkerroedyrkning, har bevirket, at Jorden i Almindelighed er sat højere i Jordskyld end i andre Egne. Et Areal paa 20 Tdr. Land, hvor Jordskylden er sat til 10,000 Kr., vil, hvis der kan høstes 10 Fold, give 86 Tdr., og da der skal afleveres 39, vil der kunne disponeres over 47. Men hvis den samme Mand ikke havde haft noget Sukkerroeareal, vilde han ligeledes med 10 Fold Udbytte kunne høste, hvis han da besaar $\frac{4}{7}$ af sin Jord, 104 Tdr., skulde aflevere 45 og kunde disponere over 59. Hvordan vil nu den Mand være stillet, der dyrker 20 Tdr. Land og kan beholde tilbage 47 Tdr., under den Forudsætning, at han høster 10 Fold? Han skal have 2 Heste; lad dem end være smaa, de skal dog altid have omtrent 25 Tdr. for at kunne faa Føden. Han bruger lidt til Fjerkræet, 15 Tdr. f. Eks. Saa er han oppe paa de 40 Tdr. Naar han saa kun har 47 og skal tage fra til Saasæd, gad jeg nok se, om han kan opføde og levere 2 Grise pr. 1,000 Kr.'s Ejendomsskyld. Han skulde have leveret 20 Grise for at faa Del i de 20 Gange 100 kg, som Loven stiller ham i Udsigt. Jeg tror ikke, det lader sig gøre, jeg tror, man har beregnet det Antal Grise, som kan fødes her i Landet, alt for højt. Der bliver saa lidt Sæd disponibel for Landmændene, ogsaa for de saakaldte mindre Landmænd, at de ikke vil kunne paatage sig en saadan Leveringspligt og saaledes blive delagtige i den Mængde Korn, der skal udskrives.

Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at tage under Overvejelse, om ikke den Mængde Korn, der skal udskrives, kunde blive noget mindre. Jeg har set, at det

ærede Medlem fra Lejre (Niels Frederiksen), som har siddet i det Udvalg, der har haft med Beregningerne at gøre, har ment, at $7\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. vilde være passende. Den Gang den højtærede Indenrigsminister havde forelagt et Forslag om 2 Millioner Tdr. mere, mente det ærede Medlem ganske vist ogsaa, at det var rigtigt, og det er der i og for sig ikke noget at sige til, man kan altid komme paa bedre Tanker, og det er godt, man vil omvende sig, naar man indser, man har taget fejl. Jeg tror dog, man kunde gaa noget ned; selv om vi ikke kan komme ned til $7\frac{1}{2}$ Mill. Tdr., kunde vi dog maaske komme ned til 8 Mill. Tdr., nemlig derved, at Industrien fik lidt mindre at raade over end de 30,000 Tons, der er tiltænkt den, ved at vi nedskrev de 85,000 Tons noget, og endelig ved at man ikke tænkte paa at skaffe Saasæd til saa mange Landmænd. Jeg hørte det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) sige i Gaar, at det var godt og prisværdigt af Indenrigsministeren at tænke paa og forberede sig paa at have den nødvendige Saasæd til alle Landmænd. Det lader sig nu ikke gøre med de 90,000 Tons, der er tiltænkt dem, og jeg er bange for, at denne Bestemmelse vil virke modsat af sit Formaal. Jeg vilde foretrække, at der blev udstedt en Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet nu, inden der bliver tærsket, om, at enhver Landmand skal sørge for den nødvendige Saasæd, og jeg vil endda i disse Tider, hvor vi ikke er saa bange for at indføre Mulktbestemmelser, ogsaa være med til at vedtage en Bøde for den Landmand, der havde høstet saa meget Korn, som han skulde bruge til Udsæd, men ikke havde sørget for at henlægge det. Det er nemlig noget af det allermest fundamentale for et Landbrug, at man sikrer sig den nødvendige Saasæd og dernæst den nødvendige Drivkraft. Derfor synes jeg ikke, man skal tage sig paa i den Grad at være Formynder, som man har tænkt sig det her i Lovforslaget. Man siger jo ellers, at det er Lykken, der er Daarernes Formynder, men her skal det være Indenrigsministeren, der er Daarernes Formynder, og det, synes jeg, er for stort et Ansvar at paatage sig. Men derfor kunde man nok have en lille Reservebeholdning. Det kunde forudsættes, at nogle vilde komme ind under de saakaldte Bødebestemmelser, og Jorden skulde alligevel saas, men vi kunde nøjes med mindre end de 90,000 Tons, der er tænkt anvendt dertil.

Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til

